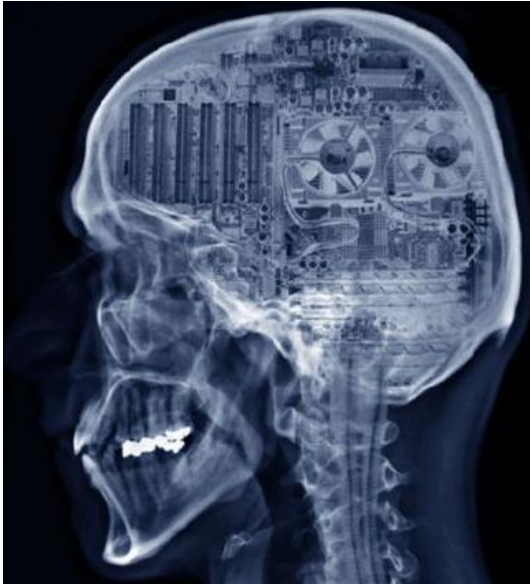

Sürrealist Bildirge I

İçeriği Yazan: [Mert ATALAY](#) [1] Zaman: Cum, 12/03/2010 - 15:12

Yazar: Mert Atalay

> **Mert ATALAY**

Ölümden sonraki ilk yorgunluk çayını yudumladığın boğazına yüce dilekler hazinesi sıkışmakta. Surat kalibrene dolmuş binbir mazinin temelini sökmekte tüm yaşanmışlığın.

Doğmaktasın, kasıkların yanıklarını avuç içine alarak göbeğinden sarkan salyamsı

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

Page 1 of 5

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

yaşam koridoruna şaşkın bakışlarla sana sırttanlara *ne oldu* havası atmaktasın... Eğer ki dilim olsaydı o vakit veyahut o vakit konuşulan dil anlaşılıydı; doğduğun an kutlanmayacaktı bir dahaki aynı saat aynı vakitte, bir dahaki yıl aynı saat aynı vakitte kasık yanıkları ve vajina yırtılmaları çekmeyecek anne bellediğin. İşin kelamı; her doğum gününü döllendiğin halden hesapla, normal olarak doğum gününden dokuz ay on gün evvel. Doğmaktasın, insan hallerini belleyen kolların, bacakların ve yarı tüylü kafan, çiğ süt emmeye hazır dudakların bu anı yaşamış ve unutmuşlar için mucizelerini barındırıyorsun salyamsı vücudunda.

Yeme, içme, sindirim faaliyetlerinin kontrolsüzlüğünü kaybedip midene inenden haberdar olduğun vakitleri geçeli uzun zaman oldu. (Aradaki aktiviteleri yazma kapasitesi bulunmamakta, hatırlanmıyor! Ayrıca izlediklerim de gerçek olmamalı.) Yavaşça salıverdiğinde bedenini aşılar, ilk tepkimelerine uyuşturucuya bağışıklığını arttıran kimyasalı barındırmaya başlıyor hücrelerin, artık bulunduğu düzen içerisinde kodlanmış mikroorganizmaların birinden türeyen, adı sanı belli dokunaksızlığın en başında yer alan, her an yok olmaya müsait, aslen belli belirsizsin. Adın, yaştın, misyonun belirli.

Bilinçaltına itirmeye başladığın gezegen öğretileri arasında dokunaklı manzaraların ressamı öğretiliyor önce sana, önce din kazılıyor aklının en karanlık köşelerinden silinmeyecek vaziyette. Dil darbelerini kavramaya başlayan sinir sisteminden, harf yığınlarından anlamları öğrenip önce fiziksel ihtiyaçlarını karşılayan varlıklar, daha sonra da başka faydalara yönelecek kelimeleri karışım ediyorsun zihin egzersizleriyle, ardından ses olup çıkıyor evrenin sonsuzluğuna yankı ederek; konuşuyorsun.

Belirli evrelerin kıvanç duyulan adı olduktan sonra düzende ilerlemenin yegâne temeli, bol sen ve senden gibilerin oluşturulduğu bir başkası olarak bakıldığında o hazneye otokontrol okul ve o-kullar. Para miktarına göre değişkenliğini barındırma özelliği ve harp kıvamı sistemsiz askeriyenin zihne ilk işlenişi bu vakit. Öğretilerin bayatlığını anladığın gün, sonradan sana anlatacağım o gün fark ettiklerinin gölgesinde intihar etme girişimlerinin gölgesinde intihar etme girişimlerine sebep arayacaksın. Artık ruhunun elverişli topraklarından vazgeçip kurak yarınları sulama görevini üstlenmiş mavi önlüklü asker olmayı kabul etmiş haldesin. Hazırsın yok olmanın yıpranmış ve boş senedine imza atmaya.

Sorumluluk altında yutturulan fısıltıları inceden işitmeye başladığında yaşanmışlığın kokusu kemiklerin sertleşmesine, kasların olgunlaşmasına denk yayılmakta strosfere kadar. Artık bireyleşme mevzuunda ailenin verdiği kadar saygı, sevgi vereceksin onlara ve diğer olanlara. Cahiliyet dolu zihinler arasında adımlamaktayken, benzerleşmenin adını dahi duymamışken sürünün ayrılamaz parçası olma hissiyatını barındırıyorsun topuğundaki ölü derilere kadar. O kadar ki bilincini ikram ediyorsun her daim gem vurulan bu sofrada... Hoşnut bırakıyorlar.

Hoşnutluğun hedeflerine yönelişinde hep kendi oluşundan öte adım atılamıyor belletiliyor sana. Devlet, vatan, bayrak, dil, savaş - barış kavramlarıyla tanışıklığın onlara sıkı sıkıya bağlılığınla öğretiliyor, biliyorsun ya da bunları hep bildiğin farz edilmekte sana.

Anlamaya uğraştığın konuları dogma başlığı altında sıkıştıran yüce istikrar ve iktidar, soyutluğuyla ölümsüzlüğüyle ters düz etti artık akıl koridorlarını, ancak sana gösterilen kapıları irdeleyen anahtarların mevcut ellerinin arasında. Yetinmeyi öğreniyorsun. Televizyon gösterileri arasında nefeslenen yaşam biçimleri asıl gelmeye başladığı vakit, yani onları gerçek sandığında istenilen kıvamda yol almanın tam adı haline gelmiş, artık önünde alabileceğin nice övgüler, diplomalar belki de madalyaların hesabını yapmalısın. Okul hayatında yutturulan tarafsız tarih senin, sözüm ona yaşayan en iyi Müslüman olmanın öğretilerini kısaltan nice satırlar sana. “Şükür”ü bilmeden lanet etmeyi öğreniyorsun. Yaşın on kusurlardan giderken tek tiptemenin en ideal vatandaşı artık. Artık bu vatan için ölebileceğini bilmiyorsun! Ama öleceksin. Anlatılan devrimlerden öte hiçbir ideolojinin lafı dahi edilmiyor sana... En yakınından en hafifinden neden ülkelerin olduğu dahi anlatılmıyor; sınırların neden var olduğu, fakat o sınırlar için siper olmayı ittiriyorlar zihnine, zihninin bir daha aydınlanmayacak, aydınlanması zor en köşe taraflarına.

“Ben kimim?” kaygısının yüreğini titrettiği, sabah çatıştığın tüm davranışlarınla yaşama senfonisinin düdükcüsü olmanın verdiği erdemsizliğin bataklığında çay demlemiş ve birbirlerine manzaranın harikaliğini peydahlayanları izlersin. Bu senin manzaran. Sensin o. O’sun. O kadarcıksın. Belirli evrelerin doğasal tepkimelerle eş, fakat bir o kadar uzaksın makina misali kendine. Çatışmanın verdiği yara; ömür boyu sürecek soruşturmanın faili meçhul bir cinayeti aydınlatmana yetmeyecek, sen artık bir ölüsün, velhasıl tam değil dirisin. Hala bilmediğin bir sürü istek, dilek ve ağgözlülüğün içinde yüzen zihninden hem şikâyetçi hem dostusun en derininden.

Diploma kırıksıklığını elinde hissettiğinde, liseler, üniversiteler, masterlar... yani o his, anladın mı? İşte o, senin aslen yani sen olarak dilemediklerinin peşinde koşman için takılan ayakkabıdır ayaklarına. Kimdir ki bilerek ve isteyerek adımladı o yolların bayırlarını ve kim o yolların kösteklerini kaldırmak için uğraştı? Atlanıp gidilmedi mi üzerinden, diye sayıklama. Üzülme, atlayabilirsen gidersin, atlayabilirsen gidensin ve o seni yetiştiren ailene gurur kaynağı, toplumda statü sahibi, çevrede saygın duruşun... fakat hâlâ nerede olduğunu bilmeyen bir “Sen” ile yaşamaktasın. Kimine göre gerçekten doğmaktasın, kasıkların yanıklarını avuç içine alarak göbeğinden sarkan salyamsı yaşam koridoruna şaşkın bakışlarla sana sırtanlara *ne oldu* havası atmaktasın.

Her şeyi kontrol etme çabası içerisinde kurduğun yarınlarla buluştuğun zamanları yaşarken, etrafın ıssızlığından şikâyetçi ve nedense isyankar havandan bir o kadar nedensiz sevmeli, sevinçlisin. Bastırılmış duyguların en ağır savaşından galip

kurtulmanın kahkahalarını bilemektesin duvarlara. Hazlara teslim olmaya başlayan beyin odacıklarında tecavüze uğradığını bile bile bu pornografiye bakıyorsun doya doya. Seni teslim alan sistemde mutlu bir şekilde mastürbasyondasınız hep birlikte, arkadaşların, dostların, fertlerin...

Didine didine edindiklerini bir anda kaybetme korkusunu kurcaladığında bu tür kâbusları oluşturmaktan öte tutuyorsun kendini. Düşünmenin verdiği rahatsızlıktan ilerde kurulan bu medeniyetin yapıtaşı olmaktan öte düşmeyen haldesin. İstedikleri kadar çalışıp istedikleri kadar para kazanıyorsun, para kazanıyorsun, kazanıyorsun... " Sen" kazanıyorsun. Etrafta olup bitenden haberdar olmak için aşındırdığın haber bültenlerinden sonra beynini bok edip atan eğlence programlarına dalıyorsun, ardından biraz gündüzse zaman türlü insan rezilliklerini izleyerek geçirdiğin onca zaman içerisinde tam olarak var oluyorsun.

Sistemin geri dönüşsüz diyalektiğine kapılmış ruhunun gelgitlerini çeşitli psikolojik tedaviler ile arayarak, güdülerini erteleyen en basit canlı olmanın hatta makinalaşmanın zamiri olmaktan gurur duyar halde, hep bilinmeyen bir burukluk hep bilinmeyen bir depresyon, melankoli diplerinde ve çeşitli olgulara özlem içerisinde yaşamının verdiği rahatsızlığı erteleyerek, erdemden, düşünceden, tanrıdan, dürüstlükten... uzak insan olmanın ötesinde bir bakışa sahip olarak revize ediyorsun kendini.

Bir ses duyunca irkilen düşünsel sisteminin yakınlarında çürümüş bir çocuk eli kıvrınmakta, sürünmekte kaldırımların her çeşit tasvirine uygun halde milyarlarcası ile birlikte...

Ve biz, hepimiz çürümüş o ellerle sarılmaktayız dünyaya, düşmesinden korkarak, düşmekten korkarak.

Mert.Atalay@PolitikaDergisi.com

[Bu yazı, Politika Dergisi Sayı 20’de yer almıştır. Tüm fazladan özellikleri ile özgün sayıyı indirmenizi salık veririz. Sayı 20’yi indirmek için [buraya tıklayınız.](#) ^[2]]

Yorumlar

- [Kültür/Sanat](#) [3]

Kaynak URL (10/05/2024 - 17:46 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/surrealist-bildirge-i>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/mert-atalay>

[2] <http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD20.zip>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>